

Geheel onverwachts bereikte ons het overlijdensbericht van Jef Valcke. Hij was niet enkel een van de oudste leden van Heyst Leeft (81 jaar) maar tevens een van de eerste en trouwste medewerkers.

Reeds ter gelegenheid van de tentoonstelling met de 13 oudste verenigingen van Heist (van 8/5 tot 16/5/76) vertelde Jef Valcke voor ons tijdschrift heel wat herinneringen uit de voor-oorlogse activiteitsperiode van F.C.Heist. In 1923 was hij trouwens een van de pioniers van de voetbalclub en werd in 1930 aangesteld als huisbewaarder van het toen nieuw aangelegd terrein langs de " Panneslag ". Hij kreeg een woonruimte onder de mooie tribune die tijdens de oorlog 40/45 werd gesloopt.

Jef Valcke was ook een persoonlijke vriend sinds kort na de bevrijding, toen de rokersclub en gans de Oosthoek terug kermis gingen vieren. Daarom wellicht dat hij onmiddellijk toestemde om met mevrouw Helène Depaepe mee te werken aan ons " Avondje Heist " van 20 januari 1977. Hij was toen 80 jaar en 8 dagen, maar speelde zijn " rol " met een vitaliteit van een veertiger. Tijdens de vele uurtjes van voorbereiding, bewees hij vooral zijn blijvende frisheid van geest. Familienamen, lapnamen, data en gans de historiek van 75 jaar pijproken te Heist kon hij zo voor de vuist weg opsommen. Hij schreef de tekst van het " Rokerslied " en toen hem gevraagd werd: " Jef, zou je dat nog kunnen zingen ? ", kwam onmiddellijk een " ja " uit zijn mond. Zo kwam het dat we op een zondagvoormiddag met Jef en Albert Vandierendonck met zijn accordéon naar studio " Kavijak " reden om het lied van de rokersclub op een klankband te laten zingen door Jef Valcke. Aanvankelijk liep het een beetje mis met dat zingen. Zenuwen in de keel, maar Jef was een doordrukker en hij zong zonder één hapering achtereenvolgens het refrein als aanhef en vervolgens de drie strofen met er tussenin telkens het refrein. Op die 20 januari 1977 galmde zijn lied in de zaal Ravelingen.

Zelfs na zijn optreden in dat " Avondje Heist " bleef er bij Jef Valcke een gebondenheid met Heyst Leeft. Zekere dag kwam hij aanbellen. " Kijk " - zei hij - " Hier heb ik nog enkele interessante gegevens over de verdwenen St. Antoniuskerk, daar kan je eens een artikeltje over schrijven." En Jef voegde er aan toe : "Woet je dat het kerkje gebouwd werd in de 13e eeuw en afgebroken in 1884. Mannen als Pol Gheyle, pastoor Dobbelaere, burgemeester N. Mengé, Lieve Manloove en Troffaes waren toen lid van de kerkeraad. De rest kan je lezen op dit stukje papier ! ". Een andere keer zei Jef : " Je weet dat het 50/60 jaar geleden krioelde van herbergen te Heist. Héwel, in de Kerkstraat en Pannestraat alleen al waren er 38 café's. Neem papier en potlood, 'k zal ze uit 't hoofd dicteren ". En Jef begon : " In de

Kerkstraat hadden we Sissen Vlietinck rechtover de tap, Constant Vlietinck (Neusje), Djackens waar later kromme Sissen gewoond heeft, Louis Driessens de controlleur van de badendienst (later Staf de piarist), Mietje van Mankens, Kallewyn, enz... En dan in de Pannestraat : Sisca Traen, Fyckavot, C. Devocgt (Triem), Naasje (Ackx), Jules Deroose, Cocapello (Ackx), Pietje van de Zwartens enz... ". Nadien heeft hij die lijst nog aangevuld met 94 namen van herbergiers uit de twintiger jaren.

Jef Valcke heeft 50 jaar het beroep van huisschilder uitgeoefend, maar heeft ook nog als lavertje met zijn broers zee gekozen met de H.6I. De thuishaven was het strand. " 't Was een schuitje van Mayton (Vantorre) met Pier Cauwe als stuurman ", vertelde hij. " Ik droeg de bennen met garnalen op mijn rug tot aan het garnaalkot van Frains in de Dwaarsstraat en ook dikwijls naar de trein voor verzending naar Brugge. Onder weg moest ik soms drie keer rusten. Toen kregen we voor de grote garnalen vier klutten, voor de kleine soort 7 1/2 cent en voor de ziftelingen niemandal ! "

Zoals alle rasechte Heistenaars probeerden Jef en zijn Broers altijd aan geld te geraken om carnaval te vieren. " Ik geloof dat het in 1913 was ", vertelde hij. " 't Was vliegende storm en ondanks het verbod van vader staken mijn broers toch de boot in zee. Ik mocht niet mee. In twee slepen werden 68 kgr. garnalen gevangen. Henri Debra zei : ge zijt van God gezonden. Er is een banket van ministers te Parijs en ze smeeken ginder om garnalen (toen werd in Frankrijk tijdens de wintermaanden nog niet op garnaal gevist). " Jef ging verder : " We kregen 2,50 fr./kgr. Om te maskeren kreeg onze Constant 2,50 fr en René 1,50 fr. Mijn andere broer Leon (Braam) kreeg 1 fr. " - " Weet je ", zei Jef, "dat ik nog gelouerd heb met garnalen in een kruiwagen ? Ik verkocht ze tegen 1 klute per diepe teljaar. " En zo kon Jef uren aan een stuk vertellen.

Met Jef Valcke verliest Heist niet alleen een oud-strijder van 14/18, maar vooral een merkwaardig figuur uit het verenigingsleven. Hij was vóór 40/45 gedurende 11 jaar huishouder op het terrein van F.C.Heist en bleef na de oorlog nog 15 jaar bestuurslid van " Groen en Wit ". Jef kreeg daarvoor de medaille van sportverdienste . Op zijn palmares vinden we nog : secretaris van de handbooggilden "Grand Restaurant" bij Ch.Boedt, destijds langs de N.Mengelaan en de " Lustige Hoek " bij Theo Devos ". Hij was ook eens sire bij de boldersvereniging " Tussen Land en Zee." In 1973 werd Jef Valcke gebuldigd als 50 jaar boogschutter op de liggende en staande wip en tot aan zijn dood, op 21 juli 1978, behoorde hij tot het select groepje van 8 ere-leden van de Kon.Gilde "De Duinengalm ".

Honderdjaar "Duinengalm". Dat ook heeft onze vriend Jef Valcke nog mogen beleven.

Pierre Vantorre